

ע"פ 3981/18 - שאהר שחות נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 3981/18

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז
כבוד השופט י' וילנר
כבוד השופט ע' גרוסקופף

המערער: שאהר שחות

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי בנצרת
(כבוד השופט י' בן-חמו) בת"פ 40392-02-16 מיום
16.04.2018

תאריך הישיבה: א' באדר א התשע"ט (6.2.2019)

בשם המערער: עו"ד אחמד מסאלחה
בשם המשיבה: עו"ד חן אבידוב
בשם שירות המבחן למבוגרים: עו"ס ברכה וייס

פסק-דין

השופט ד' ברק-ארז:

זהו ערעור עצוב.

על המערער נגזר עונש מאסר בן שמונה חודשים, לצד עונשים נוספים, לאחר שהורשע על-פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות כלכליות שביצע במסגרת עבודתו במחסן סחורות שבבעלות אביו. מלכתחילה הערעור כוון לכך שבית משפט זה יורה על קיצור מה של עונש המאסר שהושת על המערער ויאפשר לו לרצות אותו בדרך של עבודות

עמוד 1

שירות. בין היתר הועלו בערעור טענות שנגעו לכך שעל אביו של המערער, שהיה הנאשם הנוסף באותו כתב אישום, נגזר עונש של ששה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, בין השאר מתוך התחשבות בנסיבותיו החריגות כחולה סרטן.

בין לבין, כאשר הגיע הערעור לבית משפט זה התברר כי גם אצל המערער התגלה סרטן אלים. חרף זאת, המדינה טענה כי יש לדחות את הערעור. בהמלצת בית המשפט נדחה הדיון בערעור על מנת לקבל עדכון ביחס למצבו של המערער. למרבית הצער, מצבו הלך ורע. בשלב זה, נאותה המדינה בהמלצת בית המשפט כי תוזמן בעניינו של המערער חוות דעת מטעם הממונה על עבודות שירות. חוות דעת זו התקבלה ביום 14.7.2019, והתברר בה כי בשל מצבו הקשה של המערער הוא אף אינו כשיר לביצוען של עבודות שירות. בשלב זה, המדינה התבקשה לעדכן ביחס לעמדתה, וביום 18.7.2019 הודיעה כי היא עומדת על דחיית הערעור.

שקלנו את הדברים ואנו סבורים כי דין הערעור להתקבל. מבלי לפרט, מן המסמכים שצורפו ניתן להתרשם כי מצבו של המערער הוא קשה, בהתחשב בסוג הסרטן שבו לקה ובהתקדמותה של המחלה. אנו סבורים כי זהו אחד מאותם מקרים חריגים שבהם לא היה מקום לעמוד על גזירתו של עונש מאסר בפועל, בהתחשב בשינוי הנסיבות הקיצוני שחל מאז ניתן פסק דינו של בית המשפט המחוזי. אנו מקבלים אפוא את הערעור במובן זה שעונש המאסר בפועל שהושת על המערער יבוטל. שאר מרכיבי העונש - עונש המאסר המותנה וחילוט הרכב שעליהם הורה בית המשפט המחוזי - יישארו בעינם.

אין צריך לומר שאין בפסק דיננו דבר וחצי דבר כדי לבטא את המדיניות העונשית הראויה בתיקים מסוג זה במקרה הרגיל. זהו מקרה חריג אף ביחס לנסיבותיהם של נאשמים חולים- המערער הוא חולה שבחולים. אין זהו ערעור שבו בעל הדין שמח על קבלתו.

ניתן היום, כ"ב בתמוז התשע"ט (25.7.2019).

שופט

שופטת

שופטת
